

[Petra Petersen.]

som det er, hvis jeg tager dem med mig i døden. Sådan må det vel være, de stakels mødre skønner, som åbner for gas-hanen og tager børnene med sig, fordi de ikke ser nogen udvej for at skaffe dem føde og klæder, varme og husly.

De kvinder, der ikke kan få deres børnebidrag udbetalt af det offentlige, er jo kvinder, som står dagen lang på en arbejdsplads, og som efter dagens arbejde begynder sliddet med hjemmet, tøjet og børnene og alt det, der følger med, og som trods deres slid ikke er i stand til at klare sig igennem. Det hjælper ikke, at man med tal fortæller, at en enlig moder skal have en relativt stor indtægt, før det offentlige nægter hende forskudsudbetaling; for enhver ved, at pengene ingen købekraft har, og disse mødre er ene om at klare alt. Er det ikke sådan i dag, at de fleste byarbejdere med de små indtægter, d. v. s. arbejdsmændene og dem, der ligger på samme indtægtsniveau, ikke er i stand til alene at klare famliens leveomkostninger? Flere og flere af husmødrene i disse hjem må tage arbejde udenfor hjemmet. Af nød og trang må de husmødre, der ikke før har haft arbejde udenfor hjemmet, i dag se at finde sig noget arbejde, og de finder det ved trappeskab, rengøring, avisombæring og lignende. Også deres kår er trange, jeg ved det; men den enlige mor er ikke alene mor, hun er også far, og hendes indtægt er lille, og hun har ansvaret alene. Der findes i storbyerne mange kvinder, som på grund af indtægtsgrænsen ikke får børnepenge udbetalt. Men det store arbejde, disse kvinder yder, giver dem ret til at vente, at samfundet hjælper dem, og at uretfærdigheder fjernes fra lovgivningen.

Da jeg nu alligevel er heroppe, vil jeg stille et spørgsmål til ministeren, selvom jeg ved, at ministeren ikke er glad for mine spørgsmål.

Hvordan går det med brændselhjælpen, som de arbejdsløse skal have? Det gælder ikke alene de arbejdsløse mænd, men også de arbejdsløse kvinder. De trænger til en brændselshjælp, og det kan vel ikke være meningen, at dette lovforslag er fremsat, for at arbejderne ikke selv skal rejse kravet, at det er fremsat som en afledningsmanøvre.

Jeg har her gjort rede for, hvorfor mit parti har fremsat disse ændringsforslag, og jeg tror, at rigsdagens medlemmer forstår, hvad jeg mener, når jeg siger, at vi må komme de kvinder til hjælp, som trænger til hjælp, og jeg håber og tror, at rigsdagens medlemmer vil støtte mine ændringsforslag.

Kaj Andresen: Når vi ved første behandling af dette lovforslag ønskede en kort udvalgsbehandling, skyldtes det, at vi gerne ville have undersøgt, om det var rimeligt, at indtægtsgrænsen for forskudsudbetaling ikke blev reguleret to gange om året. Det var vor opfattelse, at man ofte til ugunst for den kvinde, der drejede sig om, lagde den øjeblikkelige indtægt til grund for beregningen for forskudsudbetalingen i stedet for indtægten for forrige år, altså sidste års opgivelse til skattevæsenet. Den erklæring, den højtærede socialminister har fremsat i udvalget, og som går ud på, at det udelukkende er i de tilfælde, hvor det er til fordel for vedkommende, at den øjeblikkelige indtægt skal anvendes som bedømmelsesgrundlag, er for os tilfredsstillende, og vi kan derfor stemme for lovforslaget. Vi forudsætter, at denne ministerens opfattelse kommer til socialudvalgenes kundskab, så at der overalt bliver ensartet praksis, også på det område, her er tale om.

De kommunistiske ændringsforslag må jeg anbefale at stemme imod. Man er jo for ikke så lang tid siden gennem ret lange og trange forhandlinger nået til en ændring af de indtægtsgrænser, her er tale om, og man nåede på det tidspunkt så vidt, som det politisk var muligt. Jeg vil imidlertid ikke benægte, at spørgsmålet om indtægtsgrænsernes højde kan tages op til drøftelse igen, men så må det være med en betydelig grundigere gennemgang end den, dette lovforslag har givet anledning til, idet det er vor opfattelse, at lovforslaget bør gennemføres snarest muligt.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensens): Jeg vil gerne takke udvalget for dets hurtige behandling af lovforslaget og for den betænkning, der er afgivet. Jeg kan selvfølgelig bekræfte, at ministeriet vil fortolke loven således, som det er angivet i betænkningen. Jeg skal som svar til den sidste taler erklære, at vi vil lade denne fortolkning tilgå kommunalbestyrelserne.

De ændringsforslag, der er stillet udenfor betænkningen, må jeg afvise og henstille at man stemmer imod. Jeg skal ikke komme ind på en nærmere drøftelse af de ting, som det ærede medlem fru Petra Petersen fremførte, blot skal jeg sige angående det sidste spørgsmål, det ærede medlem berørte, brændselhjælpen, at jeg deler den opfattelse, at det vil være overordentlig gavnligt, om brændselhjælpen hurtigt bliver vedtaget af rigsdagen. Jeg tror da også, at situationen er således, at jeg har ret til at udtrykke håbet om, at